

Illustr: Ordinibz Frisia

Gratiam et Pacem à Deo Servatore nostro.

Illustrres et Magnifici Domini, Ordines
Frisia, Patres Patria etc. Domini nobis
reverenter honorandi.

Quantum doloris hactenus miseria illa à Pelagianis
olim excitata, super vero à quibusdam in Leydensi
schola renovata, indeq; ad vicinas, cum plurimarum
ecclesiarum per suspensionem, propagata certamina
nobis attulerunt. Tantum virescit nos recreant,
et hactenus nos recreant plurimorum ad nos fra-
trum Belgarum litera de Ecclesiarum Selandiae,
Svevia, Transylvania, bonaeque partis Hollandiae, in do-
ctrine coelestis formula, catechesi, Palatina, et con-
fessionis Belgicae, aliarumq; reformatarum Ecclesia-
rum conformi perseverantia. Camprimis vero Fris-
iae vestre gratulamur, Deoq; vestra causa toto
pectore gratias agimus, qui Ecclesiarum vestrarum
vestraeq; Academia Francofezana statum hactenus
ab errorum contagio, integrum à perturbatione,
tranquillum clementer conservavit, vosq; orthodoxae
fidei et pietatis amore ac zelo in tantum incasin-
marum, novationes ac contentiones ac lites
illas pavidorum et periculorum plenas, à civitatibz
et ecclis, gubernationi ac defensionis vestrae
commisissis, procul ab arce et salubrem Evange-
lii doctrinam à philosophiae humanae fermentis ne-
purgatam in Ecclesiis et scholis vestris, ex verbo Dei
sancto hactenus volueritis, idq; solenni decreto iussu
copiâ sub dato Leavardiae. 17. Sept. 1616. ad manus
nostras pervenit, ex Christiani magistratus offi-
cio, sanciveritis. Tam laudabile necessariumq; de-
cre tum apud Ecclesias et scholas vestras, necum

Pastores atq; doctores in debita observantia etiam
hodie vigere nos ubiq; confidimus: Et autem vigente
polliceri quantum dicat Christiana Caritas sapax
que pietas non dubito inq; quin Respublica Belgica,
quemadmodum hac Christiana Religione et fide
in vicem conjuncta unitaq; adversus hostiles in si-
dias et vim theli virata: sic in eadem constantem
et sinceram persistentem unitate atq; concordia, ab ho-
stium injuriis violentiaq; incolumis sit per-
mansura: contra verò eadem perturbata, injura-
tiones contrarias lacerata, brevi sit laboratura
hostibq; ante fores praestolantibq; (quod Regale,
menter avertat) praeda futura: quia mentiri non
potest qui dixit: Omne regnum dissidens adversus se,
vas habiletur.

Ceterum, non absq; admiratione legimus hanc Thesi-
de Tractatione hominis peccatoris ad vitam,
à Doctore N. in Academia vestra Francofura,
na publicè disputatas, quas huc hinc adpari-
mus: jù enim patientissimis somno lectis, cele-
stis, luminatibq; quod decreto vestro confirmat
sit doctrinaq; orthodoxa, quae de hoc argumen-
to in vestris et nostris ecclesiis atq; sedulis
ex verbo Dei hactenq; formis, vix ullum vesti-
gium reperimus. Pro doctrina autem vera, saluta-
perspicua, clara invenimus metaphysicas quasi ex
alio mundo petitas atq; in certis negotiis atq;
argutias, ad quas syllabulim colligendas, vel perri-
piendas studiosa juvenitudo non opposita, sed
delipso aliquo indigeat. Sinitur plurimas equi-
vocationes, contradictiones, falsitates, obscu-
ras quidem et occultas primo in cultu: sed quae facile

se prodant attentionibus. Praetendit author sibi
adversus Jesuitas disputandi scholasticos eorum
terminos retinendos fuisse, sed Jesuitas hac parum
premunt: nec homini scholastici huius leguntur: plerumque
vero alii adversus Jesuitas hactenus, reverentia sanctorum
sermone in hoc et in nobis, fructuose disputant, absque
talibus argutis, quibus hoc suspecto Eclesia et alii
cum primis abstinendum fuisse iudicamus. Ut ma-
ximè enim nihil vel falsi vel periculi subesse
sum illustres et Magnifici ordinis patienter
ferrent coram Tribunalibus Actorum qui causa
suam iudicio vel Cappiano sermonis genere petora-
re vellet.

Officiis autem neque officii, neque animi nostri est censura
scholasticam si quinquam aliorum extendere: faveat
pro ea quae de fovendo conservando, apud omnes
eos, qui unitatem fidei, charitatis et precum nobis,
cum in Domino proficuntur, consensu cupimus, quae
argua Eclesiis vestras, vestramque Academiam Franc-
Kenanam hactenus illibatam, in reprimendis et refollen-
dis novitatibus periculosis constantem, afficimus
solicitudine vobis potius, quam ipsi. N. vel Faculta-
ti Theologiae, quae de praedictis thesibus me tenen-
dum videtur, perseverandum esse duximus. ne vel ille
silentio rem premeret, vel ista sinistra aliquid de
nobis suspicande ansam aperiret, aut intrinsece ipsa
diffidens, causam componere auctoritate sua forte non
sufficeret.

In vestram praeinde simum Illustres atque Magnifi-
ci Ord. hanc nostram sollicitudinem effundere re-
volvimus, eam quae pars est reverentiae humiliter
orantes, primum quidem, ut hanc nostram organa
Eclesiis et scholis vestras affectum in bonam par-
tem accipiat. Deinde, ut super thesibus praedictis

Theologica Facultatis Academiae Franco-
gardanae sententiam perspicue scriptam requisitis
proq[ue] vestra prudentia, ne vel N. rimat no-
bis olim innotuit, doctq[ue] sed utraque b[e]n[e]dictos
et doloricos, vel alii periculosi no[n] vitasib[us],
iniquos, quod dicitur, valueritq[ue] Ecclesie, pro dolor, ni-
mis exulceratis, imprudentes adferant, sed sana salu-
taria et perspicua cum Orthodoxis Ecclesiis doceant,
provideatis. Deus O. M. vestre gubernationi
spiritu suo clementer benedicat: atq[ue] Ecclesias
cum Republica vestra in fide sincera et iustitia
tranquillas florentesq[ue] diu conservet. Heidel-
berga. 27. Novembr. julian. 1617.

David Pareus Pro-decan[us] nomi-
ne Facultatis Theologicae Aca-
demiae Heidelbergensis.

215.

Reverendissimo Domino
Davidi Pareo: p[ro] iuncta Academia Archi-palati-
nali sacrosancta Theologiae Doctori ac Pro-
fessori Primario: Domino, ac in Chri-
sto Patri mihi observandissimo.

Reverendissime Domine, Pater in Christo observa-
ndissime. Salutem et filialis observantiae promississimam
commendationem. Rariores à vestra Reverendissima
Dominatione, quam vel mea filialis erga eandem obser-
vantia, vel paternae ejusdem erga me sinceritatis officium
requireret, literas recipere, grave mihi admodum molestumq[ue]
est. Nam cujus conspectu venerabili ac diurnā nocturnā
conversazione, ob insignem nominis ipsius et doctrinae
claritatem, frui ex animo cuperem, quidni per literas,
quae animorum docta dulciq[ue] absentiam conversatio es-
se solet, singulis scilicet, horis, diebus aut mensibus,
alacriter et cum gaudio fruerer? Anisi locorum distan-